

Harkai Vass Éva

Nyárvég

1.

*Borult ég alatt langyos tóban úszni.
Az ég s a víz között nád hossznyi rés.
Kiszámíthatatlan állóvíz a nyár.
Hallgataggá, egyre némábbá leszünk.*

2.

*A borulás egészen mélyre ereszkedik,
lelkünk mélyén lapul.
Barackfa levelén felfénylő villám.
Már esik.*

3.

*A dombon felfelé haladva látom a csukott kaput.
Üveglemeze mögött többnyire sötétség.
Ám néha fény is: lobogó gyertyaláng?
Kísértetjárás? Vagy villanyt gyújtott
egy tetszhalott?*

4.

*Ha elmégy, oltsd el a villanyt,
zárd be az ajtót, a kaput.
Kint tágasabb (bent fojtogató – gondolod).*

5.

*A kulcs nem zárja a kaput, az ajtót.
Ami zárná, eltűnt, elveszett.
Megvan, nincs meg, eltűnik, előkerül.
Múlnak és nem térnek vissza a napok.*

6.

*Kedves D., furcsa,
sötét és zárt verseket írok,
sötét vizekbe nézek, vagy dermedt
szökőkutakat és hullámokat képeken.
Minden, mi habzott, fröccsent,
hullámozott, megáll.
A vízzel elöntött Betyárvölgy
lapul így a tó alatt.*

2015. aug.